

219.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 lutego 1924 r.

w przedmiocie przyznawania rejonowym hurtownikom tytoniowym kredytów na pobór wyrobów tytoniowych w Państwowych Magazynach wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się w częściowej zmianie § 1 ustępu 4 rozporządzenia z dnia 22 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 124, poz. 1006) co następuje:

§ 1. Przyznane hurtownikom tytoniowym kredyty na pobór wyrobów tytoniowych realizowane mogą być przez hurtowników w trzech poborach (zamówieniach) o różnych terminach, jednakowoż suma pokredytowanych w ten sposób kwot nie może w żadnym wypadku przekraczać kwoty, w jakiej wyrażone jest zabezpieczenie kredytu.

Splata kredytów, udzielonych przy każdym poszczególnym poborze (zamówieniu) następuje w terminie ustalonym w powołanem wyżej rozporządzeniu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

220.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 25 lutego 1924 r.

o zastosowaniu stałej jednostki do przeliczenia opłat ustanowionych w ustawie z dnia 28 maja 1920 r. o polskich stawkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. № 47, poz. 285).

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty ustanowione w ustawie z dnia 28 maja 1920 r. o polskich stawkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. № 47, poz. 285) przelicza się na franki złote, mianowicie:

w art. 24 w ustępie 1 wyrazy: „do pięciu tysięcy marek” należy zastąpić wyrazami: „do stu pięćdziesięciu czterech franków złotych”; w ustępie 2 wyrazy: „do pięćdziesięciu tysięcy marek” zastąpić wyrazami: „do tysiąca pięciuset czterdziestu dwóch franków złotych”;

w art. 25 i 26 wyrazy: „do dwóch tysięcy marek” zastąpić wyrazami: „do sześćdziesięciu dwóch franków złotych”;

w art. 28 w ustępie 1 wyrazy: „do pięciu tysięcy marek” zastąpić wyrazami: „do stu pięćdziesięciu

czterech franków złotych”; w ustępie 2 wyrazy: „do pięćdziesięciu tysięcy marek” — zastąpić wyrazami: „do tysiąca pięciuset czterdziestu dwóch franków złotych”;

w art. 29 wyrazy: „w wysokości pięciu tysięcy marek” — zastąpić wyrazami: „w wysokości stu pięćdziesięciu czterech franków złotych”.

§ 2. Wartość franka złotego należy obliczać według postanowienia art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

221.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 21 lutego 1924 r.

w przedmiocie listów za dowodem doręczenia.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

Postanowienia wstępne.

§ 1. Niezależnie od listów za zwrotnym poświadczaniem odbioru, przyjmowanych na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadza się jedynie w urzędach i agencjach pocztowych, położonych na obszarach województw: poznańskiego, pomorskiego oraz części górnośląskiej województwa śląskiego, przyjmowanie t. zw. listów za dowodem doręczenia, które mogą być adresowane do osób zamieszkałych we wszystkich miejscowościach Państwa z siedzibą urzędu pocztowego (agencji) oraz w takich miejscowościach, do których dochodzi listonosz wiejski.

Nadawanie listów za dowodem doręczenia na wyżej wspomnianych obszarach oraz ich doręczanie przez wszystkie urzędy i agencje pocztowe Rzeczypospolitej odbywać się ma na zasadzie niżej podanych przepisów. Przepisy te uwzględniają postanowienia o sposobie dokonywania doręczeń przez pocztę, zawarte w §§ 180—186, 195, 208 i 212 niemieckiej ustawy cywilnej o postępowaniu w sprawach spornych.

I. Postanowienia ogólne.

§ 2. Na żądanie nadawcy poczta doręcza listy oraz zaświadcza ich doręczenie na załączonym przez nadawcę do listu przepisany dowódzie doręczenia.

Nadawcami listów za dowodem doręczenia mogą być władze, urzędy, osoby urzędowe i prywatne.

Listy za pocztowym dowodem doręczenia można nadawać tylko jako zwykłe. Nadawanie listów